

Charlotte Christensen
Guldalderens billedverden
408 sider

Gyldendal Man bliver bare i rigtig godt humør af at se disse malerier. Flotte, flotte gengivelser af nogle af de store malerier fra de forrige århundreder, og som har forskellige former for prædikatet guldalder, afhængigt af, hvem man spørger. Kort sagt: Guldalder er for nogen begyndelsen af 1800-tallet, for andre slutningen, og sådan er der så meget.

Summa summarum. Kunsthistorikeren Charlotte Christensen er en af dem personer herhjemme, der ved mest om Eckersberg, Wilhelm Benz, Jørgen Roed, Dankwart Dreyer, C.A. Lorentzen, J.L. Lund, J.L. Camradt osv osv, og der er fine og meget farveglade gengivelser af dem alle i bogen.

Vi vil kalde bogen for et storværk.

Køkkenurter af **J. L. Camradt** er gengivet, så man bliver lækkersulten.

Kvæg i et landskab af Christian David Gebauer vises i mindre format, men på en måde, så man får respekt for dyrene.

Valkyrie - bronzeskulpturen af H.W. Bissen er gengivet, så man får lyst til at gense Ny Carlsberg Glyptoteket, hvor den står.

Madonna af C.A. Jensen, gæve fra Pave Pius VII til Bertel Thorvaldsen er så smuk og flot sat op på en hel side

Portræt af Johanne Luise Heiberg af Emil Bærentzen får os til at vende retning mod Thorvaldsens Museum.

Stevns Klint med Højerup Kirke af J.P. Møller indgyder respekt for naturens rasen.

Sådan kunne vi blive ved. Vi får en masse, dejlige, indsigtfulde og prægtige historier om tiden med de store kunstnere, der frembragte disse enestående værker. Om ballade i kunstforeninger, beskrivelser af hvordan Christian VII's regeringstid var præget af modstand mod kongen, små aftryk af italienere der solgte gipsfigurer på gaderne i København og derfor ikke altid blev forstået af interesserede. Og vi får også en rørende historie om en straffefange, Ole Pedersen Kollerød, dømt til døden for mordet på en kusk, som møder en medfølelse kommandant, der giver ham mulighed for at skrive sine erindringer.

Og så kan det nok være, at eftertiden får en barsk, dokumentarisk skildring af livet for småkårsfolk i det fattige København. Små kår der var så godt som umulige at komme ud af, ovenikøbet hvis man var kommet på gale veje.

Så ventede der politispioner, et forkrampet kønsliv, druk, tyveri, og sikken evne til at beskrive verden, Kollerød havde, og spids, som han var, viste han i sine fortællinger, at det ofte var de små fisk, politiet fik fat i, og næppe de store.

Guldalderens billedverden er mange ting. Også billeder og metaforer fra en forfatter som Kollerød.

Det er en ekstra gave, vi får med i et storartet værk om guldalderen -, hvor vidt den dog

spændte.